

SISKA Péter

Majdnem kész

1.

Minden óra más
időt mutat. Nem baj –
amit mondani
akarok, rég elmúlt
már. Csak a mutatók
kattanásai jelzik
a csöndet,

túl hangos
a fény –

2.

A holnap
összepakolva,
táskákba rendezve.

Saját nevem
ismételve
ülök az ágy szélén,
a következő
születésre
várva –

3.

Egyre tisztábban
látom,

de a hangja tompa,
mintha egy fal mögül
beszélne. Nem
értem, amit
mond.

Valami esik
odakinn –

Rácsos ablakok

*Az ajkaim
már közel vannak
a harsonához, mondja
az angyal,
aki mellettem ül.
Szemei rácsos
ablakok.
Nem merek
mögéjük nézni.*

Hallgatunk.

Csöndben
csomósodni kezd
fölöttünk
a fény.

Nem az én esőm

A széteső csöndben
áll. Nevet.
Százaz égő
vakít:
tudom,
még a versnek
sincs igaza,
meztelenek
vagyunk, akár
a falak
körülettünk –

odakinn esik.
Nem az én

esőm.